

Vördnad är kärlek

Luaiou W., 10 år, Victoria, Australien

En fredag bad min lärare mig att läsa en dikt som jag har skrivit inför alla eleverna, lärarna och föräldrarna på vår skolsamling. Jag blev jätteglad, så jag sa "ja!" Men jag var också väldigt nervös.

När jag satt på scenen och väntade på att få läsa min dikt började hjärtat slå fort. Jag var så nervös för att läsa något som jag hade skrivit för så många.

Då fick jag en tanke. Jag tänkte på hur min familj och jag hade läst Mormons bok tillsammans på morgnarna före skolan. Tanken på att jag läste skrifterna med min familj fick mig att tänka på min himmelske Fader. Jag tänkte på att han älskar mig. Jag kände mig tröstad och inte längre ensam. Mitt hjärta slog inte lika fort och jag kände mig vördnadsfull.

I *Barnens sångbok* på sidan 12 finns den här texten:

*Vördnad är mer än att sitta helt stilla
och visa ett vördnadsfullt sätt.*

*Ja, vördnad är känslan jag har för min Fader,
för vördnad och kärlek är ett.*

*Om jag visar min vördnad i handling och ord,
den vägen till himmelen bär.*

*När jag känner vördnad, jag vet inom mig,
att min Fader och Jesus är när.*

Jag är tacksam för att jag kände min himmelske Faders kärlek när jag var nervös under samlingen. Och jag är tacksam för att jag vet att han älskar mig väldigt mycket.

Jag vet att i svåra situationer kan jag välja att vara vördnadsfull och tänka på Gud. ■